

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an L. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an L. 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.
Pe pagina III, 50 bani, pe pagina II, 2 lei noi.

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10
A. Oppalik în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincenz Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Leß în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Peșta și Hovas Lafitte-Bullier & Comp. în Paris.

Scrisorile refrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

SERVICIUL PRIVAT AL „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 30 Iunie, 4 ore seara. —

Giurgiu, 30 Iunie.

Aseară la ora 6 și jumătate a început bombardarea Giurgiului. La momentul rugii adăpărilor cu o rază violentă. La ora 8 și jumătate Ruscicul ardea fiind aprins din cinci părți.

Paris, 29 Iunie.

«L'Ordre», deaminte știrea, că Prințul Ludovic Napoleon ar avea intențiunea de a oferi rugilor serviciile sale.

Londra, 29 Iunie.

(Camera Lordilor).— Lordul Derby, răspunzând lordului Alderley, zice că Colonelul Welleley nu a primit instrucțiuni spre a raporta în caz când rugii ar comite excese, dar că atât Welleley cât și Kemal, atașatul militar pe lângă guvernul turcesc, nu și-ar face datorită lor, dacă nu ar face guvernului împărțire, pe lângă celelalte fapte de importanță, și despre atrocitățile de care ar fi capabil unii ori alții din beligeranți.

(Camera Comunelor).— Burke, subsecretarul de stat la afacerile străine, interpelat fiind relativ la cruzimile ce se pretinde că Rugii le-ar fi comise în provinciile din Caucaș, zice că ambasadorul otoman Musurus Pașa în adevăr a comunicat cabinetului englezesc depeși în care se povestesc asemenea lucruri, dar fiind că guvernul englezesc, nu are atașaj militar în acele părți, nu poate controla veridicitatea faptelor denunțate.

Alema, 29 Iunie.

Incidental cu seizarea munițiilor turcesci de la Corfu s'a aranjat. Ambasadorul otoman Fotiades-bey a declarat guvernului grecesc, că nota sa nu conține nici un fel de amenințare. Munițiile vor fi transportate la Trieste. Guvernul a cerut de la Camera votarea unui impozit de 4 milioane drahme.

— Serviciul de la 2 Iulie, 9 ore dimineața. —

Vienna, 1 Iulie.

Pe linia Cernovoda-Kustenge se află concentrată o forță de 15.000 Turci, tot acei cari s'au retras din Dobrovia la apropierea Rugilor. Corpul auxiliar egiptian comandat de prințul Hussein, este destinat a întâri pe acești 15.000 oameni care îndată, se zice, vor lua defensiva.

Ruscicul, 1 Iulie.

Chiar de acum se transportă materialul drumurilor de fer la Varna unde, în curând, vor veni vase, cari aluc materialul drumului de fer Cernovoda-Kustenge.

Paris, 1 Iulie.

Astăzi s'a făcut pe hipodromul de la Longchamp la pădurea Boloniel, marea revistă anuală a trupelor. Mulțimea era imensă. S'a constatat că atitudinea, ținuta soldaților a făcut progrese însemnate. Măreșalul a fost primit cu simpatie. Nici un accident nu s'a observat.

BUKURESCI

20 Iunie
1 Iulie

România Liberă, în No. său din 18 Iunie, tratează cu căldură și cu un simțiment adevărat de demnitate și de dreptate, afacerea acușățiunii fostilor miniștri.

Să constatăm mai întâi cu ferocitate că acest ziar, după o scurtă abatere, e reintrat în calea sa obișnuită, și că chiar când vorbește de adversarii politici, știe a ține un limbaj calm, convenabil și curtez.

În Nr. de care vorbim, România Liberă, după ce apreciază cum se cuvine purtarea Adunării și a președintelui ei în acea chestiune, criticând articolul din „Pressa” de la 17 Iunie, este de opinia, că mijlocul propus prin acest articol, este inconstituțional.

Nu credem că așa să fie; împărțim pe deplin teoria expusă de confrății noștri de la Pressa și sperăm că ea va găsi ascultare și bună primire acolo unde se cuvine.

Să admitem însă pentru un moment, că suntem greșiți; că împărțim cu Pressa opinia impracticabilă:

bile: atunci se naște imediat o întrebare, pe care ne grăbim a o adresa României Libere.

Această întrebare este următoarea: Adunarea a probat până la evidență pentru ori-cine mai păstrează un grăunte de pudoare și de dreptate, că rădicând aceea fulminătoare acușățiune asupra capului fostului ministru, nu a avut în vedere satisfacerea justiției și a adevărului, ci numai a ureii și a pasiunii? Adunarea nu voește ca chestiunea să se judece și în zadar s'ar mai aștepta ori-cât de mult; ea nu voește să trămită procesul la Curtea de Casațiune și tot o dată este incapabilă de a susține acușățiunea.

Domnitorul, după teoria expusă de România Liberă, asemenea nu este în cazul de a exercita prerogativa ce l' da articolul 101 din Constituțiune.

Atunci, întrebăm pe România Liberă, ce este de făcut? Să bine voiască a ne răspunde clar și categoric, ce mijloc mai rămâne bărbaților apăsați sub acea acușățiune de a găsi, în fine judecători?

Și să ne înțelegem bine! Aci nu mai venim a trata chestiunea în interesul individual al unor bărbați persecutați; nu avem în vedere nici chiar interesul întregului partid conservator. Nu, aci este vorba de interesul, de onoarea țării întregi. Este oare admisibil ca să existe o țară câtuși de puțin luminată, unde un acuzat să stea indefinit sub povara unei acușățiuni, fără ca să aibă vr'un mijloc de a găsi judecători, și fără de a fi pus în pozițiunea de a se putea apăra?

Dacă, precum o susține cu tărie și România Liberă, această posibilitate este inadmisibilă; dacă mijloacele propuse până acum sunt, neaplicabile, atunci care este mijlocul cel mai nimerit?

Iată întrebarea ce adresăm nu numai României Libere, dar și ori-cărui om de inimă și de onoare. Așteptăm răspunsul!

Relațiunile ce întreține actualul ministru cu guvernele străine, nu pot de cât a ne interesa în cel mai înalt grad.

Toate piesele diplomatice prin urmare, toate circularile ce es dir cancelaria ministrului de externe, atrag deosebita noastră atențiune.

Nu putem judeca de efectul ce ele produc pe lângă cabinetele la care se adresează, necunoscând răspunsurile ce primesc.

Pe de altă parte, ne-au impus asupra acestui punct, o mare rezervă și de atingem astăzi această chestiune, este numai asupra următorului punct.

Un guvern comunică cu celelalte guverne, prin reprezentanții săi agenții săi acreditați pe lângă acele guverne. Acești agenți îmbrănesc ministri-lorafacerilor cu care sunt în directă relațiune, circulara sau nota diplomatică de care sunt însărcinați, și în același timp, dau toate explicațiile și fac toate comentariile cuvenite, silindu-se de a face să intre guvernul țării pe lângă cari sunt acreditați, în vederile guvernului lor. Ori-cine înțelege, fie zis în trea-

cât, câte serviciuri poate aduce țării sale, un agent diplomatic cu tact și abilitate, care a isbutit să inspire încredere și să și creeze prin meritele și relațiunile sale, opozițiune importantă în țară și pe lângă guvernul lângă care este acreditat.

Toate circularile și notele ministrului nostru de externe, au urmat până acum calea sus-indicată.

De ce ultima notă a d-lui ministru a luat o altă cale?

De ce d. Cogălniceanu în loc să însărcineze ca și în trecut, pe agenții noștri a transmite puterilor străine, vederile și reclamațiunile guvernului român, se adresează acum către agenții acestor puteri din Bucuresci?

Nu mai are d-sa încredere în inteligența, tactul și abilitatea agenților noștri? Se teme că nu cumva ei să nu fie destul de destoinici a apăra ideile de care nu sunt destul de convingși, aflându-se printre dăniși, care totuși viața lor au avut convicțiunea că este un act de înaltă trădare națională de a rupe legăturile noastre seculare cu înalta Poartă?

Sau guvernele marilor puteri ne mai având încredere în actualul guvern al României, încep a arăta neplăcere de a continua a sta în relațiuni directe cu dănsul?

Fie-care înțelege grijile ce asemenea chestiuni trebuie să destope în spiritele tuturilor Romanilor mai cu seamă în aceste timpuri, în care cu deosebire avem trebuință de simpatie și bună-voință a marilor puteri.

Și, fiind că ne aflăm în acest ordin de idei, vom întreba încă pe guvern, cum stă importanta chestiune a tractatelor noastre de comerț?

Se continuă sau începutu-s'au cu deosebitele guverne cu care n'avem încă tractate de comerț, negociațiunile care trebuie să conducă Statul român a încheia aceste tractate în toată forma, ast-fel precum s'a făcut de guvernul conservator, sau toată activitatea guvernului radical în această privință se reduce în a subscrie aranjamente provisorii nevalabile de cât pe 9 luni? Și de ce însuși aceste aranjamente nu se subscriu de agenții noștri și miniștri de externe al puterilor străine, ci se subscriu aci în Bucuresci între ministrul nostru și reprezentanții sau consilierii acestor puteri?

Suntem departe de epoca unde agentul nostru diplomatic din Viena, iscălia împreună cu cancelarul imperiului Austro-ungar un tractat în toată forma pe care l'ratifica cu propria sa iscălitură, Suveranul bătrânului monarhii precum și Suveranul junelui Stat Român!

Erau două state suverane, care tractau împreună cu toată înalta-țea cerută și imprimau actelor lor toate caracterile suveranității.

Încă o întrebare.

S'a vorbit multă vreme de un tractat sau o convențiune între guvernul României și guvernul Rusiei care să reguleze pozițiunea armatei române față cu armata rusească și participarea Statului nostru la reședintele ce se desfășură în peninsula balcanică.

Unde este acest tractat? Mărturisim că, judecând cu datele cunoscute ale situațiunii de față și abstracțiune făcând de vederile intime și consiliile cabinetelor pe care guvernul singur este sau ar trebui să fie în pozițiune de a le cunoaște, o participare a României la reședintele actual, basată pe un tractat cu Rusia, nu am avea nici un motiv pentru a nu o aproba. Între alte avantaje, subscrierea chiar de către împăratul Rusiei a

unul asemenea tractat, ar constitui recunoșterea implicită a independenței Statului român și prin urmare angajarea din partea sa a susține și a face să se recunoască această independență în viitorul congres de către celelalte puteri.

Fost'a în stare guvernul actual să încheie un asemenea tractat?

Nu este mirare ca un ministru, ca cel ce ne guvernă astăzi, cum nu inspiră încredere celorlalte guverne, să nu inspire asemenea nici o încredere guvernului rusec pentru ca acest să admită, în virtutea unui tractat de amicie și de alianță, la o participare la acțiunea sa militară.

Intrădever cum un guvern care nu reprezintă de cât o frațiune minoră și violentă a națiunii, un guvern radical, al căror exclusivism a pus din ce în ce mai mult în relief nuanța demagogiei radicalismului român al căruia șefi sunt în relațiuni cu șefii demagogiei și radicalismului cosmopolit, cum un guvern care arată streinilor, că nu se poate menține la putere de cât prin monstruosul fapt al denegării de justiție fostilor miniștri ce a acuzat, un guvern în care elementele moderate și conservatoare ale țării, nu sunt de loc reprezentate, cum un asemenea guvern, în asemenea condițiuni poate inspira încredere unor guverne care reprezintă în Europa, ideile și principiile conservatoare? Asemenea guverne cu anevoiă stau în delung la vorbi și încep negociațiuni diplomatice și întrețin relațiuni permanente cu guverne radicale și demagogice ca al nostru.

Se pot servi un moment de dănsule, dar în numele însuși a principiilor ce reprezintă în lume, ele au o repulsiune naturală în contra lor.

Fie-care înțelege pericolul pentru România de a avea la cârma trebilor un guvern ca cel de astăzi, în aceste timpuri mai cu seamă, unde Statul român, ca stat independent, trebuie să intre în familia celorlalte state ale Europei.

Șederea mai prelungită la putere a guvernului radical va să zică compromiterea ideei independenței pe care partitul conservator a pregătit-o cu atata prudență și patriotism, atât pe tărâmul diplomatic cât și pe tărâmul militar.

Români, cărora le e scumpă întrădever această independență, începând de la cel mai sus puși, cugete cu multă chibzuire asupra acestui adevăr.

Diarul francez, „Le Figaro”, a publicat în numărul său din 12/24 Iunie, sub forma unei epistole către Ducele de Broglie, un studiu remarcabil despre impopularitatea. Acest studiu e-nunță adevăruri înalte, și principii universale care sunt aplicabile în veri ce țeară și în veri ce epocă.

El se aplică mai ales la noi și mai ales în timpul de față. De aceea ne-am grăbit a l' reproduce întocmai după original, lăsând cititorilor noștri grija a face, în cugetul lor, modificările necesare pentru deplina localizare a detaliurilor.

CATRE DUCELE DE BROGLIE

După satisfacțiunea de a fi stimat de oamenii onestți și de a fi lăudat de oamenii cu gust, nu este alta mai dulce de cât a fi insultat de mișel și desaprobat de prostți. Nici una din aceste fericiri nu v'a lipsit, d-le Duce; le putem resuma într'un singur cuvânt, zicând că sunteți impopular. Și tocmai prin aceasta sunteți simpatice. Nu poate fi impopular ori-cine.

Este ușor de a ajunge la popularitatea și de mult mi-am făgăduit să mi fac o petrecere. Am să aleg un băiat bine croit, și potrivit de prost, și i voi face o popularitate de-a gata. Îi vor redigia câte-va articole pe care le va tipări în vr'o foaiă radicală. Voi ataca tot ce este de respectat: religiunea, nașterea, averea, superioritățile de tot felul. Voi învăța păpușei mele câte-va frase pe care le va repeta la toate ocaziunile în vr'o berărie. În mai puțin de un an, mă însărcinez de a l' scoate deputat.

O dată așezat în Cameră, partea cea mai grea este făcută. Acum î voi învăța în toată dimineața câte-va intreruperi pe cari le va rosti cu violență. În fine î voi face un discurs pe care l' va învăța o lumă. În acel discurs, voi băga frasele obicuinute asupra popilor, diatribe în contra societății, și tirade asupra frăției popoarelor. Dacă î vor intrerupe, omul nostru și va încrușișă brațele, scuturând din coamă. Se nasc apoi rechizări la ordine, censură, o gălgăie nesupusă. Președintele și pune palaria, ședința se ridică, și iată omul nostru devenit așa de popular, că poate pretinde la funcțiunile cele mai înalte. La actual al 5-lea se va descoperi că tribunul nu știe nici a scrie, nici a citi și că nu este de cât jucăria unui miserabil reacționar, care a vrut să redigeze un Manual viu al Popularității.

Așa dar, popularitatea aparține celui d'întâiu venit care bine voește a o culege dupe jos. Ar putea cine va, cu puțină experiență, vinde o popularitate pe doi ani, celui d'întâiu nătărău care ar voi să plătească costul. Precum sunt institute unde se fac bacalauriate cu vurtă într'un an, s'ar putea fonda un stabiliment unde s'ar face în câte-va luni, bărbați populari, pentru a arde Parisul sau a pune să ne asasineze pe toți.

Impopularitatea însă, este cu totul alt-ceva, și nu m'ași însărcina nici de a o vinde nici de a o da cui-va.

Trebuie pentru aceasta să fie cine-va bine înzestrat; trebuie să iubească tot ce este mareț, trebuie să desprețuiască tot ce este mișlesc și să se lapede de tot ce este prost.

Trebuie un desgust adânc pentru gugumanii și o ură nelpăcată pentru ticăloși. Trebuie puțină deșertăciune și multă mândria. Trebuie să prefere cine-va propria sa opiniune bine întemeiată, opiniunii mulțimei. Trebuie a merge drept înainte pe calea sa, fără a se îngriji de aprobarea chiar a Atenienilor și desprețuind aceea a Barbarilor. Trebuie să fie un bărbat.

Trebuie ca toate acestea să se vază în gesturile sale, în glasul său, atitudinea sa, pururea și pretutindenea.

Iată multe condițiuni de indeplinire. De aceea, pentru mișel de oameni populari, d'abia se poate găsi o singură bună impopularitate, fraucă, demnă și mândră.

Richelieu a fost impopular, Mazzini asemenea. Casimir Périer și Guizot au avut și ei bunicică parte de impopularitate. D-nul Thiers care a ajuns la toate, n'a putut nici o dată ajunge până la impopularitate. În zadar a fost președinte al Clubului din strada Poitiers, în zadar a apărut puterea timpurală a Papei. El a inspirat gluma, iar nici o dată ura. Îi lipseau născerea și statura.

* * *

Impopularitatea va fi marea noastră tărie în criza prin care trecem; căci, pentru a o obține, atrebuie să fii vrednic de densa, adică să fii bine hotărât a desprețui prejudeciile gloatei, pentru a o conduce acolo unde trebuie să meargă în propriul ei folos. — Poporul iubeste pe acei ce l'lingușesc, însă nu ascultă de cât pe acei cari l' conduc. El v' va asculta.

El v' va asculta cu singura condițiune, ca să fii bine decis a merge până la sfârșit fără slăbiciune și fără șovăire.

Trebuie să plecați de la principiul că, din 2000 de radicali 1980 nu sunt radicali de cât de frica celorl'alți 20. Aceasta este veșnica isoria a aceluia președinte al unui tribunal revoluționar, ce ne a transmiss'o Garat. Acest magistrat civic desvelise mare ardoare, osândind o mulțime de nenorociți; colegii sei eșind pentru un moment, și el fiind singur cu Garat, îi zice: „Ce meseria! Ce ticăloșii!“ — E! d'apoi de ce te supui de a le comite? — Da știți că ești glumeț; dacă ași hesita un singur minut, ei m'ar trimite pe mine la guilotină!“ — Tocmai așa este cazul majorității dintre radicali. Eată raționamentul lor: „Dacă m'e voi pune cu radicalii, tot ce mi se poate întempla mai rău, este de a fi desprețuit de către oamenii cinstiți; aceștia fiind dulci de firea lor, nu me vor insulta și nu mi vor face nici un rău. Dacă însă m'e voi pune în contra radicalilor, vor începe prin a mă huli, și mai apoi, dacă vor fi învingători, m'e vor împușca.“ De aceea, îndată ce radicalii par a avea cea mai mică perspectivă, fricoșii îi urmează și conservatorii se închid în locuințele lor.

Indată însă ce radicalii găsesc în fața lor un guvern hotărât, vorbind verde, purtând sus drapelul ordinii, declarand curat că radicalismul nu are trecere, șefii radicalilor lasă glasul jos, soldații lor dezertează cu toții și Conservatorii liniștiți ies din casele lor, meargă la urnă și matură demagogia. O adevărată schimbare de decoruri ca la teatru!

În 1851, marelui era organizat pe toată întinderea Franței — documente oficiale nu lasă nici o îndoiială despre aceasta, — alegerile erau din cele mai rele cu toată legea din 31 Mai.

Demagogia, în toate privirile, părea a fi stăpână deplină a situațiunii.

Unde erau însă acești grozavi radicali 15 zile după lovirea de Stat, pe care, să fie bine înțeles, noi nu o judecăm aici.

D-ta, D-le duce, amicilor d-tale, poate și eu, eram toți în opozițiunea liberală. În fața puterii omnipotente, noi ceream garanții constituționale.

Unde erau însă radicalii? Erau așa de bine vărați în găurile lor, așa de bine pitulați în bârloagele lor, așa de bine ascunși, ca era ca când ar fi dispărut pentru tot-d'una. Ei nu s'au mai văzut de cât după 18 ani, atunci când guvernul slăbind, ei pareau a avea iarăși ceva șanse.

Atunci găsiră iarăși de-o dată cutezare și soldați.

Prin urmare, dacă astăzi, fără lovire de Stat, numai prin mijloacele legale, (însă întrebându-le pe toate) veți arăta radicalilor că vor găsi cu cine să vorbească, veți convinge țara, că radicalii nu au nici o șansă, veți vedea producându-se același fenomen ca în 1851. Armata radicală se va licența, se va topi, se va imprăști, se va spulbera așa de cumplit, că peste 3 ani, ne vom întreba poate, dacă primejdia era în adevăr mare precum părea a fi.

Deci urmați înainte cu decisiune pe calea ce v'ați însemnat-o, atrageți pe conservatorii de toate nuanțele; faceți l'i a înțelege, că dacă unii plătesc cu persoana lor ca funcționari sau ca candidați, ceil'alți trebuie se p'atească cu punga lor pentru a organiza apărarea socială; învingeți rivalitățile partidelor și individelor; lăsați lumea să vorbească și mergeți drept înainte. Victoria este la capătul calei.

După ce veți fi făcut aceste, după ce veți fi justificat încrederea Marelui dându-i ajutorul vostru pentru a ne scăpa, veți fi ceva mai impopular de cum sunteți acum. Acei căror veți fi scăpat averea și viața, v' vor invinováți că ați făcut prea mult și prea bine. Se va zice că ați fost prea ardenti.

Acei cari astăzi tremură în pielea lor, vor găsi că s'a cam exagerat primejdia. Ei vor zice că radicalismul este o fantasmă.

Rare ori ești iubit de acei pe cari îi iubeste; obicinuit te urăsc acei pe cari îi ai scăpat. În ceasul primejdiei, poporul urmează pe omul energetic care îl conduce; după pericol, el se întoarce iarăși la lingușitorii sei.

Așa-i cu popoarele: așa-i cu femeile; așa-i, vai! cu noi toți! Ce v'e pasă însă! Nu ați fi acel om de stat, care cred că sunteți și care ne trebuie, dacă nu ați iubi binele pentru bine, și dacă ați căuta altă aprobare de cât aceea a conștiinței voastre. Noi vom zice ce ne va plăcea; vom insulta, vom calomnia, vom fi ingrați cât vom putea. Vom profita de siguranța ce ne-ați dat, pentru a v'e resturna de la putere. V'e veți întoarce la moși, v'e veți cobori în fundul inimii și v'e veți zice: „Am scăpat această țară de radicalism. începutul neîndoielnic al descompunerii sale.“

Aceasta este singura respălă, pe care sinceritatea mea cutează a v'e o promite, dar tot odată, ea este singura vrednică de urmărit.

Monitorul Oficial, în No. 138 din 19 Iunie (1 Iulie) 1877 publică următorul decret pentru acordarea unei medalii Bene-Merenti:

Acordăm medalia Bene-Merenti clasa II:

D-lui N. T. Orășanu, directorul Monitorului oficial și imprimeriei Statului pentru spiritualele sale producțiuni literare, în timp mai bine de 20 ani, și pentru patriotica sa poesie „Armatelor române.“

Lumea se miră mult de această decorare; aci este obștesc cunoscut că mai totalitatea scrierilor noului decorat se resumă în pamfletele cele mai multe ori cinice și murdare publicate în „Nichipercea.“

DIN AFARA.

Știrile despre măsurile de mobilizare ale Austriei, de-o dată au dispărut. După discursul, pe care l'a ținut Tisza în parlamentul din Pestă, ele nici nu mai au loc. Acest discurs a fost primit cu cea mai vie satisfacție chiar și de către opozițiunile din Austro-Ungaria și după o depeșă din Londra, cele mai multe ziare englezești îl apreciază ca pe expresia unei politici, vrednică de a fi recomandată Englierei. Politica însă, cărei Tisza a dat expresie în discursul său, nu este poli-

tică maghiară și dovadă, că nu este, e faptul că a mulțumit pe toți. — Tisza declară, că Austria nu va mobiliza și cu atât mai puțin va ocupa vre-o parte din teritoriul otoman, dar nici nu va permite să se facă ceva fără de știrea și învoirea ei. Pozițiunea, pe care o are Austria față cu părțile beligerante, face orice mobilizare de prisos.

Cetim în „Fremdenblatt“ de la 29 Iunie următoarele împărțiri, pe care le comunicăm la acest loc, deși privesc țara noastră și nu știm întru cât sunt ori nu sunt exacte:

București, 25 Iunie.

Se zice că ministrul Cogălniceanu va pleca în zilele acestea la Viena. E de prisos a mai spune, că el nu călătorește numai spre a admira „Ringstrasse.“ De alt-minteri sunt informat că d. Brătianu și d. Cogălniceanu earăși s'au împecat și de-o-cam dată s'a restabilit buna înțelegere în Cabinet.

În știrile trimise de aici, mai adese-ori s'a făcut amintire despre formarea unei legiuni de voluntari români. V'e pot da încredințarea cea mai pozitivă, că nu numai nu se intenționează un asemenea lucru, ci guvernul român a interzis pe deplin primirea streinilor în armata română. Dacă s'ar întâmpla ca ofițerii streini să dorească a intra în armata română, ei vor fi primiți numai după ce vor dovedi că au pentru aceasta, încuviințare de la respectivele lor guverne. (Prin urmare știrea, că generalul austriac Doda ar fi intrat în armata română, pare a fi inesactă). Știrea că un mare număr de indivizi fără de pasaport din Ungaria și Transilvania ar fi trecut în România, e tocmai atât de inexactă ca și aceea, că tinerii ce ar fi venit în număr mare spre a se înrola ca voluntari, ar fi fost primiți de către populațiune cu entuziasm: din contra, aceia cari trec cu asemenea dispozițiuni pe aici, caută să treacă în tăcere.

În deobște se poate zice, că atitudinea atât a poporului, cât și a guvernului român, e pe cât se poate de înțeleaptă și cumpetată. Ei simt, că a venit un moment decisiv, cel mai decisiv moment pentru istoria României și că soarta lor atarnă cu deosebire de la propria-le înțelepciune.

După „Temps“, Thiers a hotărât a adresa alegătorilor sei un manifest electoral.

„Pol. Corr.“ publică următoarele depeșă:

Belgrad 28 Iunie.

Astăzi miniștri au plecat la Kruguevaș spre a deschide Scupcina. Principele Milan va pleca Sâmbătă. Scupcina se va ocupa cu bugetul și cesiuțiile finanțiare. Partidul radical are intențiunea de a face o propunere resboinică.

Cattaro 28 Iunie.

Se adeverește știrea că Mehmet Ali Pașa, care a atacat pe Muntenegrenii la Morașa, a fost respins cu mari pierderi de către trei batalioane de Muntenegreni.

Toate trupele regulate din Herzegovina, chiar și acelea, care erau la granițele de la Metkovic, au primit ordin de a pleca în Albania. Tot proviantul, care era în magazinele, ce se află dela Metkovic până la Mostar, a fost și va fi transportat în Albania. Transporturile de proviant la Metkovic au fost sistate. — Astfel Bosnia și Herzegovina, întocmai ca Muntegrul, urmează a fi evacuate.

Senatorii francezi, care au votat contra disolvării camerei, după ce s'a publicat manifestul celor 363 deputați, au publicat un manifest prin care se declară ca spriginitori ai candidaturilor și programului stânelor coalizate.

În răspunsul la interpelațiunea deputatului Hofer, Ministrul Austriac Auersperg declară, că nu este adevărat ca guvernul Germaniei ar fi făcut Cabinetul din Viena, propuneri

de alianță, și că Austro-Ungaria nici într'un cas nu va mobiliza decât pentru apărarea intereselor sale proprii.

Întru cât putem judeca după ziarul „Times“, care ecel mai răspândit ziar al lumii, răspunsul Principelui Gorciacoff la întrebările Lordului Derby, a produs în Engliera o bună impresie. „Sinceritatea, — zice „Times“, pe care am văzut-o în întrebări, o regăsim și în răspunsuri, și rezultatul e convingerea că rebelul, a cărui încheiere o sperăm cât mai curând, nu va turbură bunele relațiuni între Rusia și Engliera.“

„Oficiul Reuter“ comunică din Constantinopol știrea, că Muntenegrenii au evacuat orașul Cetinie și au transportat cei 3000 de răniți, cari arăd acolo, la Cattaro. Această știre nu poate însă fi de cât o scornitură, de oare-ce din știrile din Cattaro vedem că turcii au fost bătuti și respinși în Albania.

Flotila turcească, despre care de câtă-vreime nu mai se aude nimic, în zilele din urmă s'a văzut în apropierea țărmurilor de la Chiustenge.

„Polit. Corr.“ publică din Cetinia următoarele:

„În noaptea de la 26 Iunie toți turcii s'au retras la Podgorița. — La 25 Iunie ambele armate ale Muntenegrenilor și au operat joncțiunea la Kosovi-Lung. Principele a trecut trupele în revistă, lăudându-le pentru vitejia lor, și îmbărbătându-le la lupta decisivă, ce va urma. Trupele au salutat pe Principele Nichita cu un entuziasm imens. Turcii au pierdut vr'o 6000 oameni.“

Familiiile muntenegrene refugiate eară-și s'au tuts la casele lor.

Știrea despre trecerea rușilor peste Dunăre a fost primită cu 21 salve de tunni.

CA DOUĂ PICĂTURI DE APĂ

Radicalii din ori-ce timp, din ori-ce loc, se aseamănă ca picăturile de apă.

Pentru a învedera acest adevăr, n'avem de cât să traducem următorul articol apra d-lui Hansen, capul radicalilor din Danimarca.

Citindu-l, cine-va poate să cugete că vre un glumeț a voit să joace o farsă vre unuia din capii radicalilor noștri, zugrăvindul sub un nume străin.

Iacă ce citim în *Le Nord* după *Correspondința scandinavă*:

D. I. A. Hansen a murit la 1 Iunie, în vârstă de 71 ani. Era bolnav, când s'a deschis ancheta pentru acele mari deturări, dar mergea spre bine și se credea că s'a scăpat de pericol, când boala reveni cu furie și puse capăt existenței sale. Era să fie arestat câte-va zile 'n urmă, dacă n'ar fi depus o cauție de 50,000 coroane ca garanție, că nu va căuta să fugă din țară pentru a scăpa de urmărirea intentată contra lui; de aceea se și adresa pentru acest scop la amicii sei politici, pe cari compta, dar fusese încelat în speranțele lui.

Cu toate că nu au avut nici un cuvânt de a prespune, că vechin lor coleg, care era lipsit de ori-ce remanș, ar avea de gând să fugă, șefii stânelor unite au refuzat a l' da cauțiune și el a simțit adânc această injuri. În ajunul zilei în care el fusese informat despre hotărârea amicilor sei politici, căzu greu bolnav și cu tot dreptul se poate crede că numai refuzul lor l'a condus la morțent. Cu toate acestea, trebuie să privim ca o fericire pentru el, că a scăpat numai cu atâtă de pedepsa infamantă, de care nu ar fi putut fi sentit, după toate faptele ce s'au dat la lumină.

D. I. A. Hansen, care începuse prin a fi simplu necenic de cismărie, era incontestabil, un om înzestrat cu mari facultăți și a fost un timp când se nștepta de la el, ceva cu totul alt-fel când de ceea ce a juns. La suirea pe tron a lui Cristian VIII, în Decembrie 1839, se produsese în țară o mare agitațiune, care era condusă de guvernul absolut, contra, sforturilor partidului Schleswigo-holsteinez pentru a deslipi Schleswigh de Danemarca și contra germanizării părții de nord a ducatului acesta, unde naționalitatea danemarcească s'a conservat deplină. În acea epocă nu era ca să zic așa, partide, și I. A. Hansen a atras îndată atenția prin facultățile lui puțin comune.

A fondat „Almnenen“ (Amicul popornului) și apără într'ousul mai cu seamă interesele țeranilor; dar, de atunci chiar, se observă la el o mare înclinare d'a ntri egoismul acestei clase și a l' așta neincerdere și buniiala contra celor alte clase ale societății. În senul Adunării constituante, convocată în anul 1848, se ridicaseră vii deșuniri între partidul țeranilor și între liberalii și, mai târziu, conflictul lui proporțiunii din ce în ce mai mari, până ce în urmă sfârși printr'o ruptură fără remediu.

Ca jurnalist, I. A. Hansen n'avea de cât o importanță destul de secundară, și între altele pentru că nu era stăpân pe limbă. Tocmai din potrivă, ca membru al Folkethingului, a jucat un rol predominant, cu toate că a fost departe de a fi elocinte. Era în curentul afacerilor cu care se ocupa Rigatagul, dar cunoștința lui nu se întindea mai departe. Nu poseda mai nici o noțiune despre dezvoltarea politică și istorică a altor state. Cine-va într-o discuțiune opunea teoriilor sale, legile și obiceiurile din țări străine; densul protestă cu mână în contra unor asemenea argumente, pretinzând că prea puțin ne pasă noș țătoră Danezii, cum se proceda în alte părți și că noi aveam a ne preocupa de aceea ce se putrivea cu țara noastră. O altă consecință a lipsei de primă educație a lui I. A. Hansen, este că el nu putea să suferă citațiuni din autori, nici chiar din autorii danezi. Odată a ațâțat o stropefaciți generală respunzând cu un ton foarte aprins, unui deputat, care citase pe Holbert, că nu era frumos de a atinge o astfel de materii într'o adunare în care se afla un mare număr de țerani fără carte.

Neincerderea ce I. A. Hansen aruncase asupra țeranilor, se întorea, nu e vorba, de mai multe ori asupra lui însu-și și viitorul a dovedit că nu fără cuvânt. Când constituțiunea din 1849 a trebuit să încerce o revizuire după pierderea ducelor, I. A. Hansen consimți; în 1866 a dat Landstingului o compunere care oferea mai multe garanții intereselor conservatorilor. El pe timpul acela se pusese în rândurile proprietarilor mari, care spera a ajunge prin mijlocirea lui, la împăciciune cu țeranii, și se respândi șgomotul că s'a lăsat a fi corupt. Dar d'abia a băgat de seamă că țeranii l' părăsiseră, și o rupse cu proprietarii mari și, lucru curios, de atunci densul a atacat neclintit schimbarea constituțională mai sus menționată, prefăcându-se că nu știe de loc că el însu-și o votase.

Este evident că un asemenea om nu putea îndeplini rolul de șef de partid, de cât la o clasă de societate care lăsa mult de dorit în ceea ce privește raportul lumii și al independinței. Era cu totul necapabil de a înțelege părerile altora și nu poseda o adevărată superioritate intelectuală. Proba despre asta o avem chiar în opera sa începută: „Istoria noastră constituțională de la anul 1848 și până la 1866,“ operă din care a publicat trei volume. N'a putut să-și domine subiectul și în general s'a mărginit a da extracte din Adunările legislative.

I. A. Hansen era un om foarte pasionat, dar obicinuit prudenta îi stăpânea pașunile; și nu era gregala lui dacă stângea, în aste din urmă timpuri, pusese atâtă foc în acțiunile sale, după îndemnul șefelor sei a cărora influență nu putea să o combată. Dar pentru a-și păstra pozițiunea, el se lăsa tot-d'una după cum bătea vântul. În articolul ce l'a consacrat, ziarul „Faedreland“ zice că, în toate situațiunile, densul se preocupa înainte de toate, de ceea ce convenea mai bine intereselor sale, și această îndecată este fără îndoială, cu bun temei.

Stângile, unite, au lucrat, în aste din urmă timpuri, cu multă activitate a inoda legăturii cu radicalii în Suedia și Norvegia și este deci cu totul natural ca căderea lui I. A. Hansen să fi făcut o viș impresiune în aceste țări scandinave, cari sub atâtea rapoarturi seamănă Danemarcei. Aat-fel au citesc într'o scrisoare din Christiania, către „Dagblad“: „Opozițiunea noastră pentru un moment este foarte decuragiată. Radicalii au fost sfortuiți de spaimă, văzând ceea ce se petrece la frații lor din Danemarca și, deși „Verdens Gang“, care este redigiat de d. Severbrun, șeful opozițiunii, n'a găsit momentul nemerit de a vorbi lectorilor sei despre afacerile d-lui I. A. Hansen, totuși adevărul, nu se poate opri d'a eși la lumină.

Șefii stânelor din Norvegia, pot negreși să se liniasească zicându-l că n'au întrebuințat aceeași măsură ca colegii lor din Danemarca, influența ce le asigură posi-

ținerea; dar fiind că au manifestat admirația lor pentru procedurile aventuroase ale d-lor I. A. Hansen, Berg și consorți, ceea ce s'a petrecut este foarte neplăcut pentru dâșii, mai cu seamă că ei trebuie să știe că nu ar fi greu de a stabili oarecare paralele.

După o lungă tăcere, stăngele, unite, publice un manifest în care sunt expuse păreri lor asupra bugetului provisoriu din 12 Aprilie. Acest manifest este un document incurcat, foarte pliticos, care seamănă mai mult cu un memoriu politic, rău, de cât cu un apel la alegători. Este împărțit în două părți, și, în întâia, susține teza că ministerul, după ce a recunoscut imposibilitatea de a se vota bugetul în timp folositor, ar fi trebuit să se dea demisia să încerce a obține consimțământul Rigstagului pentru un buget provisoriu. Refuzul guvernului de a urma pe una sau pe cealaltă din aceste alternative și consiliul ce a dat Regelui de a se folosi de dreptul său de a promulga legi provisorii, sunt caracterizate ca o violare pe față a Constituțiunii.

Această violare a Constituțiunii se pare totu-și că a făcut asupra opozițiunii o impresiune mult mai puțin mare de cât tabloul, ce a tras ministerul în raportul său către Rege, asupra atitudinii stăngelor unite, pentru că el consacră două lungi coloane pentru a se apăra de acuzațiunile ce guvernul a îndreptat contra lor.

În a doua parte a manifestului, partișanii opozițiunii sunt invitați să nu se dea curajul că guvernul a găsit un sprijin tare în toată țara, ci a urma lupta cu cea mai mare energie.

Îl consolă cu speranța că vor sfârși prin a triumfa, numai dacă s'ar ține tare până la capăt și se silesc a-l speria prin perspectiva de a vedea disparând, ultimele resturi de Constituțiune a lui Friderich VII.; dacă ar păși pe capii stânga.

După ce tratează această temă în diferite moduri, angajază în fine pe alegătorii să intre în Asociațiunea pentru apărarea constituțiunii, pe careșii stânga și fondat'o în urmă, pentru că nu știe ce să mai scornească, fiind că numărul asociațiunilor noastre politice este deja considerabil, și nu era trebuință de a mai crea una nouă.

SCIRI TELEGRAFICE
ale
FOILOR STREINE.

Se asigură că Sultanul va călători chiar în săptămâna aceasta la Andrianopol spre a inspecta fortificațiunile de lângă acel oraș.

Londra 26 Iunie.
Ambasadorul englezesc din Berlin lordul Odo Russell, care petrecea de câtă vreme cu concediu în Anglia, se va întoarce imediat la postul său.

„Standard” desminte știrile despre intențiunea guvernului englezesc de a cere de la parlament votarea unui împrumut extraordinar de 2 milioane. Până acum nu e trebuință de un asemenea credit.

Pesta, 26 Iunie.
Responsul lui Tisza în costiuma orientală a produs cea mai bună impresie în toate cercurile politice, fără deosebire de partid.

Scirile sosite de pe câmpul de război din Asia se contrazic unele pe altele.

Belgrad, 27 Iunie.
Măine ministrul vor pleca la Belgrad spre a deschide Scupcina. Principele Milan și Ristici nu vor pleca de cât Sâmbătă. Se zice că sesiunea Scupcinei va fi numai de două săptămâni.

Roma, 27 Iunie.
Representantul Rusiei de la Vatican a fost primit în audiență de către Papa. Cu această ocaziune a felicitat pe Papa de jubileul său.

Pesta, 27 Iunie.
În clubul partidului guvernamental s'a făcut comunicare despre depeșa telegrafică, în care Imperatorul Francisc Iosif a comunicat lui Tisza, că este cu deosebire mulțumit de discursul ținut în pedința de erii a Dietei.

Cattaro 27 Iunie.
După știrile sosite aici, Suleiman Pașa a fost bătut în Albania.

La 21 Iunie Coloana lui Targukasoff a fost atacată la Dair de către 20 batalioane, 12 tunuri și 4500 călăreți. După o luptă de zece ore turcii au fost respinși, deși pierderile noastre au fost mari. 51 soldați și 15 ofițeri au rămas morți, iar 365 au fost răniți. Trupele noastre au luptat cu bravură extraordinară. Artileria a fost excelentă. La 22 au avut loc ciocniri parțiale. În urmă li s'a permis turcilor de a-și aduna morșii rămași în pozițiunile rusești.

La Kara s'au așezat nouă baterii cu 36 tunuri. La 24 Iunie rușii au pierdut 2 morți și 14 răniți.

Ragusa, 28 Iunie.
Consulul general otoman din acest oraș, de două zile nu a primit uiof oștirea despre trupele turcești din Montenegro. Nu mai rămâne însă îndoielă că Turcii, atât Suleiman Pașa, cât și Ali-Saib pașa s'au retras în Albania, de oare-ce această țară se adevărate din mai multe părți. În urmarea acestora, atât Bosnia cât și Herzegovina au fost evocate și insurgenții de aici înainte au teren liber. Afară de aceasta, Mehmet Ali Pașa a luat toate trupele din Novi-Bazar.

St. Petersburg 27 Iunie.
Deosebit de știrile sosite din Mazra, se adevărate că Targukasoff a pierdut la 21 Iunie, 51 soldați și 3 ofițeri morți, 363 soldați, 12 ofițeri răniți.

Făcând la 24, o miscare contra pozițiunilor de la Zichidziri, Rușii au dat pe neașteptate de trupe turcești, cu care ocaziune au fost răniți 11 ofițeri.

Kașaban, 25 Iunie.
Eri Turcii au făcut un atac contra aripelor drepte a pozițiunilor de la Samebah. Lupta a durat 8 jum. ore și Turcii au fost respinși cu mari pierderi. Rușii au pierdut 150 morți și răniți.

Okum, 26 Iunie.
Eri monitoarele turcești au bombardat pozițiunile rusești de la Floery, au fost înseși să se retrage.

Constantinopol, 27 Iunie.

După rapoartele lui Suleiman Pașa, pierderile Turcilor, de la 17 până la 24 Iunie au fost vr'o 1500 morți și răniți, Muntenegrenii au pierdut doi. Mehmet Ali Pașa în o depeșă de duminică, anunță că Muntenegrenii au fost bătută lângă Muraga.

O depeșă a guvernatorului din Erzorum, anunță că în lupta de la Delibaba, Rușii au fost iară-și respinși.

Știrile din Sukum-Kaleh constată, că insurgenții nu fac progrese.

Constantinopol, 28 Iunie.
După lupta de la Zevin, Rușii s'au retras la Soghanți. Mukhtar Pașa e în Talkodja.

Constantinopol 28 Iunie.
Se comunică oficial din Mazra, de la 27 Iunie: Bombardamentul se urmează contra Karasului. La 25 și 26 Iunie, Rușii au pierdut un mort și nouă răniți.

La 23 Iunie, trupele de sub comanda generalului Oklobaio, au atacat pozițiunile de la Zichidziri. Turcii s'au apărat cu îndărătnicie, fiind în favorul lor terenul, monitoarele și populațiunea înarmată. Lupta a durat toată ziua, trupele Rusești s'au luptat cu bravură ocupând până seara o parte din pozițiunile turcești. Din partea Rușilor, au rămas morți, colonelul Tariëff, 10 ofițeri au fost răniți. Soldații au fost 400 morți și răniți.

La 24 Iunie, Turcii sub comanda lui Der-vij Pașa, au făcut un atac contra pozițiunilor rusești de la Sebaha; au fost respinși cu mari pierderi. De oare-ce era târziu, nu au putut fi gonit.

Constantinopol 28 Iunie.
O depeșă a guvernatorului din Erzorum comunică următoarele detalii relativ la cea din urmă luptă de la Zewin: Loris Melikoff a trecut cu 16 batalioane, 5000 călăreți și 32 tunuri, strimtoriile de la Zalicaba și a atacat lagărul Turcesc de la Zewin. Începând canonada, Turcii au luat ofensiva și au silit pe Ruși a se retrage. Rușii au pierdut 2500 oameni, eără Turcii 400.

SEMINARUL NIFON.

S'au terminat aproape toate esamenele la seminarele Nifon, care este la finalul anului al doilea al școlii scolare. Se știe că fără disciplină serioasă, nu poate fi studiu serios. Seminarul Nifon se recomandă între toate stabilimentele de instrucțiune, prin severa sa disciplină.

Se predau aceleași cursuri ca la seminarele Statului, cu adaosul limbii franceze. Profesorii sunt aleși din cei ai Statului.

Nu putem, firesc, să dăm seama de toate cursurile, lipsindu-ne competența pentru multe din ele.

Înainte de toate, ne credem datorii să arătăm plăcerea ce ne-a făcut opozițiunea de desemn din clasa III. Resultatul e surprinzător după doi ani de studiu și merită laudă d. profesore Bălănescu. Corectitudinea desemnului nu este încă totul: scolarul au știut să pună viață și simțiment în bucățile expuse.

Cei-alți profesori sunt: d. Zotto pentru Elinește (numai în cl. III și IV); d. Circa, abilitul filolog care a avut nefericirea d'a fi mult timp bolnav anul acesta; d. dr. Teodorescu pentru medicina populară; d. Șiaicaru pentru istorie; d. Ananescu pentru științele naturale.

D. Georgescu formează chorurile, cu abilitatea sa cunoscută.

Profesorii de religione sunt: d. director, S. S. Nicolae Stăfănescu, și S. S. Barbu Niculescu.

Am ascultat la cursul de matematică, predat de d. Chiriloy și am simțit un adânc regret că și liceele Statului nu au asemenea profesori.

D. Șiaicaru e numai de un an la Seminar, unde înlocuiește pe repausatul Dragomir.

Am văzut cu plăcere că metoda d-sale e excelentă; aceeași laudă se cuvine profesorului de limba franceză, d. B. Florescu, mulțumită căruia numai după doi ani de predarea acestui curs, majoritatea scolarilor nu fac de cât greșeli de accent într-o bucată dictată la întemplantare.

Seminarul primește fit de țărani, cu bunul și răul lor natural; a'i ciopli, a'i face oameni în totă puterea cuvântului, utilă țerei, ietă opera ce și-a'd propus profesorii. Onoare epitolilor cari susțin cu atâta energie institutul nemuritor al repausatului Nifon, institut care poate fi comparat cu ori-care liceu. Mulțumirea ce am simțit, ca simplu curios, va fi, cred, împărtășită de inspectorii oficiali și numai recunoștința ce datorim acestor apostoli ai luminei îmi dictează aceste rânduri.

SCIRILE ZILEI.

— Sâmbătă pe linia Dunărele a fost liniște. Nici un tun nu s'au auzit. Pare că luptătorii se repausă, pentru a se încăiera cu o nouă furie.

Armata rusă își urmează trecerea în liniște pe la vadurile ce și a deschis, vaduri apărate d'o artilerie formidabilă și care face imposibilă ori-ce încercare de surprindere din partea Turcilor.

Bombardarea urmată vineri seara de la 6 până la 10 ore între Giurgiu și Ruscium a fost mult mai violentă și mai sigură din partea bateriilor rusești. Văzând însă starea Giurgiului, ne putem lesne închipui în ce jale o fi Ruscium, oraș cu totul oriental. Străzile Giurgiului sunt imbrădate de obuzuri, mai peste tot ruine, biserica de la Smârda amenințând să cadă.

Casele cele mai ruinate sunt ale lui Ștefan Georgiu, Anica Ionescu, Iosif Limonovici, Ligeopolu, Calusu, Harisiade, Gimnaziul, localul telegrafo-postal, hotelul „Europa,” moara lui Dimitrie Rădulescu arsă până la pământ. Orașul este pustiu.

Eri seara, sâmbătă, Rusciumul se vedea încă acoperit de fum.

Monitorul turcesc care se pitulase lângă Rahova s'a furișat noaptea trecută în susul Dunărele, căci a fost zărit d'o sentinelă română dintr'un ostrov.

Consulii au constatat la Măcin atrocitățile neauzite comise de Turci contra locuitorilor creștin și răniți ruși, jăfuirea orașului și încercarea d'âl aprinde.

Au și raportat guvernelor lor.

Amăm cu regret că d. doctor N. Calenderu s'a retras din serviciul de medic primar al spitalului Colintina.

D. Calenderu este unul din cei mai distinși medici ce avem. Retragerea d-sale este o mare pierdere pentru suferinșii cari află în știința și zelul său salvarea lor.

Nicopolu este mai tot ruinat.

Resistența lui contra unui atac din partea Rușilor este imposibilă.

De aceea se și consideră ca o cetate a cărei ocupare se va face ori-când va fi trebuință.

În momentul acesta aflăm noi acte de selhăția Turcilor. Câte-va companii de Ruși au ocupat orașul Coslovăț din Intrul Bulgariei, cam în dreptul Șistovului.

Spectacolul care l-au întâlnit, intrând în orașul pustiu, a fost din cele mai înfrătoare.

Pe strada principală erau înșirate cadavrele a vr'o sută patru-zece bărbați, femei și copii, iar capetele lor formau o piramidă oribilă.

În ruinele a două case din apropiere, arse cu totul, au aflat un mare număr de cadavre întăciunate.

Soldații prințind un soldat turc și întrebându-l, el le-a răspuns că aceasta e holăraea comandantilor Turci, de a nu se retrage din ori-ce loc fără să ucidă, să prade și să ardă cât s'ar putea mai mult.

Oare marile puteri Europene, într'un comun acord, n'ar putea să aibă atâta influență asupra Porței în cât s'o facă a pune capăt acestor orori cari pătează nu atât pe selhăciile cari le comit cât pe guvernele civilizate cari le tolerează?

Una din gloriile literare ale Rusiei, comitele A. Tolstoi, se află în România, ca adiutant al M. S. Imperatorului Alexandru II. A. Folstoi și Leon Tolstoi sunt azi doi străluciți reprezentanți ai genului rus. Cap-d'operele celor d'întăi sunt „Principele Serebranny” și „Moartea lui Ivan cel cumplit”; iar de la cel din urmă avem: „Resboiul și pacea”.

Într'un număr al „Timpului” vom face un studiu asupra acestor doi mari scriitori.

„Vestea”, după spusele d-lor corespondenșii straini Canini și Lichtenstad, dă aceste amănunte despre trecerea Rușilor pe la Zimnica:

De cum inseră bine, trupele rusești cari aveau a trece la Șistov, succesiv în număr de 30,000 oameni, se imbarcără rënd pe rënd pe plute și trecură mai întăi într-o insulă numită Vardin.

După aceea debarcără în tăcere dincolo împrună cu sul cel mai mare al marelui duce, Nicolae care a dat probă de o rară vitejie.

Lupta se începu: Turcii se desăgură în tiralii și începură un foc viu și bine nutrit.

În insula Vardin, Rușii stabiliseră o baterie mascată de 45 tunuri, spre a proteja trecerea. Turcii pe înălșimii aveau trei baterii.

Tiraliilor turci se retraseră încet dinaintea inamicului și bateriile turcesc începură un foc teribil.

Rușii le asaltară atunci cu baioneta; luară o baterie, distruseră pe cea d'a doa și s'iliră pe cea d'a treia să fie părăsită de Turci cari putură însă scăpa tunurile din această baterie.

Lupta ținu de noaptea și până la 12 ore din zi. La ora 1, Rușii intrară în Șistov, unde însă pe străde și case începu o nouă luptă.

Colonel Gherghel și generalul Zefcari deteră probe de mare curaj și sânge rece la această trecere a Dunărele, ca atăși al marelui cartier general rus.

Rușii cu răniți și morți au suferit o pierdere de vr'o mie oameni.

Turcii pierdură un număr doi: avântul trupelor rusești și entuziasmul lor pentru împărat a fost admirabil.

O resoală a isbucit în Tesalia, și aceasta ajităată tot de barbaria Turcilor.

Iacă amruntele coprinse într'o scrisoare care a putut să se strecoare din Iania:

O ceată numeroasă de Cerchesi a comis cruzimi neauzite în Monastirea Santul George din Tesalia. Această nouă barbarie a revoltat până într'atată pe creștinii în cât s'au resculat.

Satele creștine până la gase mile depărtare de monastirea care a fost teatrul acelor cruzimi, au pus toate mâna pe arme și au pus în capul lor pe bețranul Clef, Carapachi.

Acest Carapachi a cauzat Turcilor multe strămătorări. El resbuna pe Creștinii pentru suferinșele ce îndură. Acum este capul însurcășii și a strâns sub steagul său cete numeroase și bine armate.

Comandantul militar din Tesalia a concentrat patru mie soldați Turci, cu scopul d'a scoate pe insurgenșii din pozițiile lor. S'au și lăcăierat, — nu se știe însă resultatul, căci autoritățile turcesc au oprit d'a se vorbi despre aceasta cu pedeapsă de moarte. Comunicațiunile sunt întrerupte.

Priimim de la Calafat următoarele:

Capitanul Botez Ioan a fost rănit la piciorul stâng sdrobindu-i-se mai toate oasele tarsului și metatarsului. I s'a practicat fără întăriere desarticulația Tibio-Tarsiană de către d-nu Dr. Vercescu, medic șef al ambulanșei diviziei I teritorială. Această operație în care chirurgul a avut dibacia să conserve calcaneul, a avut un fericit succes căci oficerul merge astă-zi repede spre vîndecare.

Starea sănătașii celor doi soldați răniți în aceiași zi cu oficerul, se află asemenea foarte bună.

Giurgiu, 19 Iunie.
Așteptă a venit o baterie de tunuri, de calibru mare; cu densele pe la 6 ore a început Rușii a bombardarea Rusciumul; bombardarea a durat până la ora 9, focul nu s'a vădit de cât în la 2 locuri. Se zice că mai toate casele din Ruscium sunt stricate.
Faptul este pozitiv.

Eri, d. C. A. Rosetti, președintele Camerei, vorbind cu un amic al nostru, care ne comunică această știre, a afirmat că peste 10 zile negreșit, adică la 29 Iunie, procesul foștilor miniștri va fi înaintat la Curtea de Casațiune.

Rămâne acum să vedem ce va mai eși și din aceasta, poate veri-o a 2-a edițiune a cunoscutel demisiunii.

EFORIA SPITALELOR CIVILE

Examenele anului școlar 1876 — 1877 ale elevelor interne și externe din asilul Elena Doamna, vor avea lac în zilele următoare:

La 20 Iunie examenele claselor normale și primare, continuând până la 30 ale acestei luni de la orele 9 — 12 a. m.

În examenele claselor atelierului și teoria musicală, vor avea loc tot în acele zile de la 2 ore până la 5. m.

Eforia roagă pe persoanele binevoitoare a asista la aceste examene.

Ofer gratis serviciile mele în arta chirurgicală atât armatei române cât și armatei imperiale ruse în Capitală precum și în afară din capitală la o distanță ce n'ar necesita absența mea din oraș peste 26 ore.
N. Turnescu,
doctor în medicină și doctor în chirurgie de la facultatea din Paris, profesor de clinica chirurgicală la facultatea din București, chirurg al spitalului Colțea din București.

LA BIBLIOTECA

E. GRAEVE & Co.

Podu Mogoșoi No. 46.

Au sosit următoarele noutăți:

- Claretie J. Mademoiselle Cachemire... 1,50
- Hait R., Le coeur de M-r. Valintia... 3,05
- Halot R., Le Conte du Pape... 3,75
- Oeuvres complètes de Edgar Quinet 3 Ges... 8,80
- Saint-Patrice, Prês du Goifre... 4,40
- Un Russe, La Société russe 2 Vea... 15.—
- Voyage au Pays des rubles par un militaire franșais... 4,40
- Zaconne P., L'homme des foules... 3,75

O carte necesară. A eși de sub tipar o carte pe care evenimentele zilei o fac neapărată ori căruia:

VOCABULAR IN 4 LIMBI

ROMANESC, FRANȚUZESC, RUSESC SI TURCESC

(L'Interprete militaire en Orient)

din editura d-lor E. GRAEVE et C-ile

(Piața Teatrului).

Pentru a da o idee de coprinșul acestei cărți, reproducem aci pre-cuvântarea ei:

Cartea ce înfășășăm publicului este reproducerea unei lucrări care a făcut cele mai mari servicii în epoca resboiului din 1855.

Limba franceză s'a conservat ca trăsură de unire între oficeșii ruși și români căror usagiul acestei limbi le este așa de familiar.

A trebuit d'altă parte să se evite întrebunșarea caracterelor rusești și turcesc, ceea ce ar fi reclamat mai multe luni de studiu amărunt, apoi d'a acuti pe acel căror această carte este destinată, de studiu și mai ostentor al regulilor de pronunțare și accentuare, obstacul ôre-cum neînvingibil pentru se-care din aceste limbi și mai cu seamă pentru cea turcescă. Aceste dificultăți au fost învinse, servindu-ne cu caracterele române pentru un sistem foarte simplu de transcripție, și accentul tonic este arătăt într'un mod așa de facil în cât este imposibil d'a nu fi înțeles de acel căror se face o întrebare, articulașii într'un mod natural și inteligibil cuvintele așa cum sunt scrise.

Cartea nu coprinde de cât fraze presintănt cât s'a putut mai puțin cuvinte, și idei simple căre permit celui întrebăt d'a răspunde, nu printr'un discurs adesea neînțeligibil pentru întrebător, ci printr'un do seș sau, numai o usui loc, o simplă arătare cu mâna, numai unei usui. Mai cu seamă în această privinșă lucrarea aceasta se oarbește de toate dificultățile destinate a facilita raporturile dintre popoarele străine; frazele acelor dialoguri sînd lungi, și responsul neconcordând tot-d'a-una cu acela care s'ar putea da, călătorul începe o convorbire care i este imposibil d'a o continua neputând să înțelegă răspunsul.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Offerita, Procent. Lists various public effects and their values.

CURSUL VIENEI 30 Iunie (st. n.) 1877. Table listing exchange rates for various metals and currencies.

CURSUL DE BERLIN 30 Iunie (st. n.) 1877. Table listing exchange rates for various currencies.

TEATRUL DE VARA GRADINA GUICHARD. Advertisement for a theater performance.

ANUNCIU

Advertisement for a school or institution, mentioning 'Bailor de aburi de acolo'.

Advertisement for Leopold Stern, a composer and pianist.

Baile din Zaizon!

Text describing the benefits of the baths in Zaizon, mentioning mineral water and health benefits.

CHARTA RESBELULUI

Text regarding the 'Charta Resbelului' (Charter of the Resistant), mentioning a library and a publisher.

De inchiriat, ori in total ori in parte un salon, un iatac, o alta camera si un grajd.

Un Piano, bine ingrijit, este, pentru vânzare. Adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

MERSUL TRENURILOR CALOR FERATE IN ROMANIA

Large table showing train schedules and fares for various routes in Romania, including Bucharest, Giurgiu, and Smârdna.

Advertisement for C. Siebrecht, featuring 'BATOAZE DE PORUMB' and 'PIETRE DE MOARA' with an illustration of a mill.

Advertisement for Franz Günther, 'à la Ville de Bruxelles', featuring various goods and services.

Large advertisement for 'CE SE POATE CAPATA PENTRU 5 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENA', listing various clothing items.

Advertisement for 'PHARMACIA LA "SPERANTIA"', listing various medicines and services.

Large advertisement for 'CEL MAI MARE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE si de ARTICOLE DE MODA' by Josef Grünbaum, located at 'A LA BELLE JARDINIÈRE'.